

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. ledna 2024 v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Grombíře a přísedících Ing. Jaroslavy Marhoulové a Ing. Aleše Večerníka, takto:

takto:

Obžalovaný [jméno obžalovaného], narozený [Datum narození obžalovaného], trvale bytem [Adresa obžalovaného],

je vinen, že

I)

od přesně nezjištěné doby od konce září roku 2022 do [datum], na adrese svého trvalého bydliště v [Anonymizováno], [adresa], měl se svojí dcerou [jméno FO], narozenou [datum] opakovaný pohlavní styk souloží, který probíhal jednou až dvakrát týdně, kdy jí říkal, že když s ním nebude mít sex, ucpou se mu cévy a bude muset jít znovu na operaci srdce a možná i zemře, a za jeho smrt bude moci ona,

II)

dne [datum] ve 12:59 hodin zavolal své dceři, poškozené [jméno FO], narozené [datum], která se v té době nacházela v [Anonymizováno], aby se u něj zastavila, že to není možné, aby pohlavní styk již nechtěla, že je poslední dobou agresivní a falešná, a když mu poškozená řekla, že to prostě dělat nechce, ať si na to najde nějakou paní, odvětil, že to nejde, že to musí být jen někdo z rodiny, že nikoho cizího doma nechce, a nekompromisně ji oznámil, že pokud do pátku [datum] nepřijde, tak vše zveřejní a tím ji zkazí celý život, což poškozenou vyděsilo, neboť ví, že je obžalovaný manipulátor a byl by schopen říci rodině jinou verzi událostí, a když mu řekla, že s ní manipuluje, ať jí přestane vyhrožovat, tak ji zopakoval, že má čas do pátku a hovor ukončil, čímž v poškozené vyvolal obavu z ohrožení jejího osobního i pracovního života,

tedy

ad I)

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu vykonat soulož s příbuzným v pokolení přímém,

ad II)

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu jiného pohrůzkou jiné těžké újmy donutit k pohlavnímu styku souloží, kterého se dopustil v úmyslu čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu vykonat soulož s příbuzným v pokolení přímém, které se dopustil v úmyslu čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

čím spáchal

ad I)

přechin soulož mezi příbuznými podle § 188 odst. 1 trestního zákoníku,

ad II)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

přechin soulož mezi příbuznými podle § 188 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 36 (třiceti šesti) měsíců,

dále se

podle § 226 písm. b) tr. řádu obžalovaný [jméno FO], narozený [Datum narození obžalovaného] zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Berouně sp. zn. [spisová značka] ze dne [datum] pro skutek, jehož se měl dopustit tím, že dne [datum] v dopoledních hodinách na adrese svého trvalého bydliště v obci [adresa], se žádostí o sexuální styk vyvíjel nátlak na svou dceru [jméno FO], dříve [Anonymizováno], narozenou [datum], kterou se snažil dostat pod psychický tlak tím, že jí říkal, že když s ním nebude mít sex, ucpou se mu cévy a může i zemřít, na což mu poškozená řekla, že ona nebude podvádět svého partnera, aby si našel normální vztah s jinou ženou, na což reagoval obžalovaný tím, že nikoho cizího do svého baráku nepustí a že by si mohli vzájemně pomoci, kdy on by zažil něco pěkného a ona by nebyla sexuálně zanedbaná, poškozená však jeho návrh rezolutně odmítla a on pokračoval v psychickém nátlaku tím, že se rozplakal a řekl jí, že je starý a ona ho nechá klidně umřít a nic mu nedopřeje,

čímž měl spáchat

přechin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a přechin soulož mezi příbuznými podle § podle § 188 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [jméno FO], narozená [datum] odkazuje s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních,

podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená [jméno FO], dříve Mračková, narozená [datum] odkazuje s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

- Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.
- Obžalovaný popírá, že by se dopustil jednání, pro které je stíhán, mj. uvedl, že se obžaloba nezakládá na pravdě, nestalo se, co je v ní napsáno. V době po operaci k němu chodila dcera [jméno FO], pomáhala mu a ošetřovala jej, a to nejen přes den, ale 2x – 3x týdně tam i přespala. Do [datum] bylo vše v pořádku, vyprávěli si spolu, co se jí přihodilo, co děti apod.. Když k němu

poté přestala chodit, tak chtěl zjistit, co se s ní děje. Přišla až někdy 2 – 3 dny po [datum] a začala mu vyčítat, že byl agresivní a zlej na manželku, že nemá kamarády, že nikam nechodí a ona už tam taky chodit nebude. Dne [datum] jí volal a dal jí termín do konce týdne, aby se zastavila, že tohle není normální, že chce znát pravdu. [jméno FO] to mu řekla, že nikam nepůjde. On jí řekl, že když nepůjde, tak si dojde za jejím manželem, aby zjistil, co se stalo.

Dále obžalovaný uvedl, že její dcery křivě obviňují proto, že v té době syn [jméno FO] odcházel z lesnické školy v [adresa], a to kvůli holce, přičemž [jméno FO] řekl, že ta holka ho stejně opustí, protože s takovým debilem žít nebude. Asi tím dceru urazil a tím to všechno začalo.

Pokud jde o kalendář a tečky v něm uvedené, tak ty znamenaly dny, kdy u něj [jméno FO] přespala. Jednou její navštívil bratr a ptal se její, zda za ním někdo po operaci chodí. Řekl mu, že ano, že za ním chodí [jméno FO], a že mu jako důkaz zaznamená (tečkami v kalendáři), kdy u něj byla, resp. kdy u něj přespala. [jméno FO] to potom zneužila a řekla, že to bylo něco jiného.

3. Svědkyně [jméno FO] mj. uvedla, že 4 – 5 dní poté, co byl otec po operaci srdce propuštěn domů, tak byla u něj a on jí řekl, že mu nějaká sestra v nemocnici doporučila, že by se měl sexuálně vybit, že by se mohlo opakovat ucpávání cév, pokud nebude sexuálně žít. Zeptal se jí, zda by mu nemohla nahradit matku. Odpověděla mu, že mu klidně poklidí, uvaří, umyje okna, prostě to, co dělala po smrti matky. On jí řekl, že myslí nahrazení matky v sexuální oblasti. Byl to pro ni šok, ale ten večer otci podlehla a potom se to opakovalo 1 – 2x týdně celého půl roku, soulož trvala různě, ale v průměru půl až tři čtvrtě hodiny. Chodila k otci opakovaně a měla s ním sex proto, že byla naučená poslouchat a ani se nemohla nikomu svěřit. Otec si dělal v kalendáři černé puntíky a řekl, že si tak zaznamenává dny, kdy spolu měli sex. Dne [datum] byla u doktora v [adresa] a od tohoto data už určitě sex s otcem neměla. Řekla mu, že už u něj nebude přespávat. Potom jí otec [datum] zavolał, řekl jí, že tam několik dní nebyla a chtěl po ní to „spaní“. Řekla mu, že tam spát nebude a on nedokázal pochopit, že už tam s ním spát nechce. On jí sdělil, že pokud k němu nepůjde, tak „to“ zveřejní. Jakým způsobem to zveřejní, jí neřekl. V tomto jednom případě jí nutil k pohlavnímu styku, jinak to bylo spíše pod psychickým nátlakem. Prostě se otce bála, že když řekne ne, tak to bude špatně. A když ho odmítla, tak to zažila, on to uměl, byl našťvaný a věděl, že se cítí provinile. Kvůli sexu s otcem se cítí „špinavá“, ale snaží se na to zapomenout, vytěsnit to a žít normální život. Svěřila se své sestře, která na ni „tlačila“, aby to ohlásila na policii. Nechtěla, aby z toho nebyla aféra, ale nakonec to šly se sestrou na policii říct. Otec sestru kontaktoval na konci dubna 2023 a chtěl po ní také sex.

4. Svědkyně [jméno FO] mj. uvedla, že to začalo tím, že měla zmeškaný hovor od otce. Zavolala mu zpátky a domluvili si schůzku na [datum]. Řekl jí, že s ní chce mluvit, ale že u toho nesmí nikdo být. Když k němu přišla a ptala se její, co potřebuje, tak jí řekl, že by potřeboval nahradit mamku. Řekla mu na to, že to není problém, pokud potřebuje uklidit, uvařit. [jméno FO] to jí sdělil, že chce nahradit mamku v sexuálním životě. Ona mu na to řekla, že prostě ne. Prostě její odmítla, on se ale na ni snažil „tlačit“, že to chce ze zdravotních důvodů, že mu to doporučili v nemocnici a tak. Šokovalo ji to, ale snažila se zachovat klid. Následně se s touto událostí svěřila partnerovi a sestře. Sestra jí hned neřekla vlastní zkušenost, ale sdělila jí to asi až za 14 dní, kdy měly spolu další schůzku. Když otce odmítla, tak vyhrožování z jeho strany vysloveně nebylo, šlo spíše o nátlak v podobě pláče a citového vydírání.

Svědkyně dále uvedla, že její vztah s otcem nebyl nikdy tak silný jako u sestry, takže si nemohl k ní tolik dovolit, resp. tlačit na ni tak jako na sestru. Výchova ze strany otce byla přísná, resp. de facto žádná, protože u nich bylo vždy vše podle táty.

5. Svědek [jméno FO], jehož výpověď byla při hlavním líčení za splnění podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena, mj. uvedl, že to začalo tím telefonátem, kdy volal obžalovaný [jméno FO] (jeho družce) a chtěl se s ní sejit. Ještě se divili, že volá, protože to nebylo zvykem. Když se [adresa] z návštěvy otce vrátila, tak byla doma celá ubrečená a skleslá. Nakonec z ní „vydoloval“, co se u otce událo, že po ní chtěl, aby nahradila jeho ženu i po sexuální stránce. Zhrozil se, úplně její to vyděsilo, protože se to vymyká zdravému rozumu. Nemohl následně věřit ani tomu, když mu [jméno FO] řekla, co se stalo mezi sestrou [jméno FO] a obžalovaným.

6. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie [tituly před jménem] [jméno FO] ve svém znaleckém posudku, resp. ve své výpovědi mj. uvedla, že obžalovaný netrpěl (v době činu) a netrpí žádnou duševní poruchou ani duševní chorobou, nebyla u něj zjištěna závislost na alkoholu či jiných návykových látkách. U obžalovaného nebyla zjištěna žádná sexuální deviace, nebyly ovlivněny jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti, a to ani věkem. Je schopen plnohodnotné účasti v trestním řízení, jeho pobyt na svobodě není pro společnost nebezpečný, proto není navrhováno žádné opatření či léčení.

Před soudem znalkyně doplnila, že obžalovaný byl ze sexuologického hlediska schopen pohlavního styku v trvání 30 – 45 minut po 5 dnech po propuštění z nemocnice po operaci srdce. Potenci určuje hladina testosteronu v krvi, přičemž jde o velice individuální záležitost, je možné, aby i člověk ve vysokém věku měl silnou potenci. Pohlavní styk mezi otcem a zletilou dcerou se nedá považovat za úchytku, jde o problém etický. U obžalovaného nenalezla žádné znaky toho, že není schopen své jednání ovládat či reflektovat.

7. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie [tituly před jménem] [jméno FO] a znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie [tituly před jménem] [jméno FO] ve svém znaleckém posudku mj. uvedly, že poškozená [jméno FO] aktuálně netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu ani duševní poruchou. Netrpí ani závislostí na návykových látkách či alkoholu. V minulosti (listopad 2018, březen 2019) trpěla úzkostnými a depresivními příznaky, které lze shrnout do diagnózy úzkostně depresivní syndrom jako porucha přizpůsobení. U poškozené nedošlo v důsledku jednání obžalovaného k újmě na zdraví.

Osobnost poškozené je strukturována v rámci široké normy se zvýrazněnými rysy egocentrickými, pasivně agresivními, z rigidními postoji. Ladění bez patetického poklesu a bez represivních znaků. Patrné znaky neurotické, poškozená je výrazně orientována na sebe, bez adekvátní interpretace celkové situace. Situační nastavení poškozené je podezíravé a negativistické, jsou zvýrazněny prvky resentimentu, tedy zanevření na celý svět. Intelektové ani paměťové schopnosti poškozené nejsou narušeny, poškozená je schopna situaci správně vnímat, zapamatovat si ji a verbalizovat. Osobnost poškozené je strukturována v pásmu široké normy, nevykazuje znaky patologické lhavosti či zvýrazněné sugestibility. Obecná věrohodnost poškozené je mírně snížena jejími osobnostními rysy. Popis prošetřovaných událostí se jeví autenticky, má stabilní kostru, objevují se specifické detaily. Výpověď poškozené je v podstatných bodech konstantní s občasnými doplněními či vynecháním detailů, což odpovídá zákonitostem paměti, nepůsobí memorovaným dojmem. Nebyl zjištěn žádný motiv, který by mohl vést ke zkreslení výpovědi, poškozená se nesnaží obžalovanému přitůžit, naopak uvádí starost o něj a jeho zdravotní stav. Věc oznámila pouze pod vlivem své sestry, samotné vyšetřování pokládá za obtěžující.

8. Z protokolu o vydání věci vyplývá, že obžalovaný vydal policejnímu orgánu mj. stolní kalendář pro rok 2023 „Myslivecký kalendář“. Z fotodokumentace předmětného kalendáře a protokolu o ohledání věci je patrné, že na přední straně papírového stojánku kalendáře jsou ve dvou řádcích napsány tyto texty "23-17x", "22-10x". U některých datumů jsou uvedeny černé tečky, kterých je v kalendáři 17, což odpovídá textu na stojánku. Jedná se o data: [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum]. Další tečka je u data [datum] a červená tečka je u data [datum].

9. Z fotodokumentace SMS komunikace poškozené [jméno FO] s obžalovaným vyplývá, že mu např. dne [datum] psala, že následující den přijde přespat.

10. Z fotodokumentace hovorů poškozené [jméno FO] s telefonním číslem obžalovaného vyplývá, že si volali [datum] a následně měla poškozená zmeškaný hovor dne [datum], přičemž vzápětí volala zpět a hovor trval necelé 2 minuty. Následně volala obviněnému dne [datum] ráno.

11. Z vyhodnocení telekomunikačního provozu je patrné, že telefonní číslo [tel. číslo] [jméno FO] bylo s telefonním číslem obžalovaného v období od [datum] do [datum] ve spojení ve 34 případech, telefonní číslo [tel. číslo] [jméno FO] s ním bylo ve spojení v 6 případech. V případech

poškozené [jméno FO] a obžalovaného došlo k volání dne [datum] – nejprve ze strany obžalovaného, posléze po necelých 2 minutách ze strany poškozené. Následně došlo k jejich telefonickému spojení o dva dny později ráno. Co se týká komunikace obžalovaného a poškozené [jméno FO], k této docházelo pravidelně, zejména formou SMS zpráv. Dne [datum] obžalovaný poškozené volal v 12:59 hodin.

12. Z Centrálního registru obyvatel je patrné, že poškozené [jméno FO] i [jméno FO] jsou dcerami obžalovaného, kdy mají společnou matku – již zemřelou [jméno FO], nar. [datum].

13. Před rozhodnutím ve věci vzal soud na zřetel i ostatní provedené důkazy, kterými jsou protokol o ohledání místa činu, fotodokumentace místa činu, lékařské zprávy ohledně poškozené [jméno FO] a obžalovaného, při hlavním líčení vyžádaná zpráva z Nemocnice [jméno FO] a některé další.

14. Po zhodnocení všech provedených důkazů zaujal soud k věci následující stanovisko:

Soud má za prokázané, že k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou [jméno FO] opakovaně došlo, a to především ze dvou důvodů.

1) Těžko si představit či logicky pochopit, že by si poškozená byla schopna něco takového vymyslet, resp. vyjít s tím na veřejnost. Musela totiž počítat s nepochopením a patrně i odsouzením okolí, tj. ze strany rodiny, ale i v zaměstnání či v obci. I při hlavním líčení bylo na poškozené patrné, že je jí velice nepříjemné o této záležitosti hovořit, ostatně z odkazování zřetelně vyplynulo, že souhlasila s oznámením věci na policii až na „nátlak“ svých příbuzných. Podle znalkyně je nenarušena specifická věrohodnost poškozené, znalkyně stejně jako soud nehledala motiv, pro který by poškozená obžalovaného, svého otce, křivě obvinila.

2) Tvrzení poškozené není osamocené, její výpověď plně koresponduje s dalšími důkazy.

Svědčce [jméno FO] uvedla, že za obdobných okolností učinil obžalovaný návrh i jí samotné, přičemž se se sestrou vzájemně svěřily. Výpověď obou poškozených je v souladu s výpovědí svědka [jméno FO], který popsal, za jakých okolností se dozvěděl od své tehdejší družky [Anonymizováno] (nyní [jméno FO]) o „návrhu“ obžalovaného, resp. o tom, že obžalovaný měl opakovaný pohlavní styk s poškozenou [jméno FO]. Výpovědi poškozených [jméno FO] a [jméno FO] korespondují i s listinnými důkazy. Tvrzení poškozené, že jí obžalovaný sdělil, že si černými tečkami v kalendáři zaznamenává „postelové scény“, tj. dny, kdy měli spolu pohlavní styk, odpovídá kalendář pro rok 2023, který obžalovaný policii vydal. Vyhodnocení telekomunikačního provozu (ohledně telefonického styku obžalovaného s poškozenými [jméno FO] a [jméno FO]), jakož i fotodokumentace hovorů poškozené [jméno FO] s obžalovaným a fotodokumentace SMS komunikace poškozené [jméno FO] s obžalovaným odpovídají časově výpovědím poškozených.

15. Soud se ale rozchází s obžalobou ohledně otázky, jakých trestných činů se obžalovaný svým jednáním dopustil. V případě skutku uváděného pod bodem I obžaloby (výroku rozsudku) měl obžalovaný popsáním jednáním spáchat jednak přečin soulož mezi příbuznými podle § 188 odst. 1 tr. zákoníku a jednak přečin sexuální nátlak podle § 186 odst. 2 tr. zákoníku. Je nesporné, že došlo k naplnění skutkové podstaty přečinu podle § 188 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož obžalovaný vykonal soulož s vlastní dcerou, tj. s příbuzným v pokolení přímém. Soud ale nesdílí názor obžaloby, že obžalovaný tímto jednáním naplnil současně i skutkovou podstatu přečinu sexuální nátlak podle § 186 odst. 2 tr. zákoníku. Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo jiného přiměje k pohlavnímu styku, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu. Zneužití postavení a z něho vyplývající vliv lze odvodit ze vztahu učitel – žák, vychovatel – chovanec, trenér – sportovec, nadřízený – podřízený apod.. Takovým vztahem by mohl být samozřejmě i vztah rodič – dítě, ale muselo by se jednat např. o vztah rodič – nezletilé dítě, či o vztah rodič – mentálně postižené dítě. Z dokazování sice vyplynulo, že měl obžalovaný v rodině dominantní postavení s despotickými sklony, a že poškozená byla navyklá otce ve všem poslouchat, resp. mu v ničem neodporovat, tato poslušnost ale musí mít svoji hranici. Poškozená [jméno FO] je dospělou svéprávnou osobou, která už ani nežije s obžalovaným ve společné domácnosti, těžko lze tedy za této situace hovořit o nějakém zneužití postavení. Co se týče psychického nátlaku, který měl

obžalovaný podle obžaloby na poškozenou vyvíjet tvrzeními, že se mu ucoupou cévy, že bude muset jít znovu na operaci, pokud nebude mít sex apod., tak poškozená už jako zdravotní sestra musela dobře vědět (a sama to i přiznala), že jsou tato tvrzení nesmyslná. Poškozená si musela být dobře vědoma i toho, že je soulož s příbuzným trestná.

16. Z výše uvedených důvodů soud jednání obžalovaného pod bodem I obžaloby (výroku) kvalifikoval „pouze“ jako přečin soulož mezi příbuznými podle § 188 odst. 1 tr. zákoníku. (Obhajobu obžalovaného, že se trestné činnosti, tak jak tvrdí poškozená, tj. soulože v rekonvalescenci po operaci srdce v délce 30 – 45 minut, ani dopustit nemohl, vyvrací zpráva Nemocnice [jméno FO] v Praze, kde obžalovaný operaci podstoupil, ve spojení s výpovědí znalkyně [tituly před jménem] [jméno FO]. Třebaže podle zprávy z nemocnice je velmi nepravděpodobné, že by se obžalovaný v předmětné době věnoval sexuální aktivitě trvající 30 – 45 minut a riskoval přitom příp. zdravotní komplikace, např. poškození operační rány, tak na druhou stranu tato zpráva takovouto sexuální aktivitu nevylučuje. Sexuoložka [tituly před jménem] [jméno FO] – [jméno FO] potom uvedla, že obžalovaný mohl i ve svém věku být k takovéto sexuální aktivitě dostatečně potentní.)

17. Co se týče skutku II obžaloby (výroku rozsudku), tak v tomto případě se soud s obžalobou ztotožnil. Obžalovaný popsaným jednáním naplnil skutkovou podstatu jak zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (v kontextu s jednáním uvedeným pod bodem I výroku), tak i skutkovou podstatu přečinu soulož mezi příbuznými podle § 188 odst. 1 tr. zákoníku. (Oba trestné činy ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.) Trestného činu znásilnění se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilím nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku. Obžalovaný neužil násilí ani pohrůžku násilím, ale pohrůžka poškozené, že vše zveřejní, pohrůžkou jiné těžké újmy bezesporu je, jelikož „zveřejnění“ by nepochybně znamenalo velkou společenskou diskreditaci poškozené. A právě touto pohrůžkou obžalovaný nutil poškozenou, aby mu byla i nadále po vůli, tj. aby s ním i nadále souložila. To, že obžalovaný takovouto pohrůžku užil, považuje soud za spolehlivě prokázané. Jak vyplývá ze znaleckého posudku [tituly před jménem] [jméno FO], specifická věrohodnost poškozené [jméno FO] je nenarušená, svojí výpovědí se nesnažila obžalovanému přitížit, spíše naopak. K věrohodnosti tohoto tvrzení poškozené přispívá i chronologie zaznamenaných telefonických hovorů obžalovaného a poškozené, resp. i výpověď svědkyně [jméno FO], sestry poškozené, u níž se obžalovaný dožadoval stejné „pomoci“ v době, kdy poškozená [jméno FO] odmítla v sexuálních aktivitách s obžalovaným pokračovat. (V této souvislosti soud podotýká, že pokud by poškozená [jméno FO] chtěla obžalovanému přitížit, resp. jej krivě obvinít, tak by prostě tvrdila, že ji obžalovaný k souloži přinutil násilím. Obdobná úvaha platí i v případě poškozené [jméno FO].)

18. Pokud jde o skutek uvedený pod bodem III obžaloby, tak v tomto případě platí stejný závěr jako u skutku I ohledně posouzení tohoto jednání jako přečinu sexuální nátlak podle § 186 odst. 2 tr. zákoníku. Tímto jednáním nedošlo ani k naplnění skutkové podstaty přečinu soulož mezi příbuznými podle § 188 odst. 1 tr. zákoníku. Zjednodušeně lze říci, že obžalovaný učinil jedenkrát své dospělé svéprávné dceři perverzní návrh, aby s ním souložila, což tato odmítla. Jelikož podle přesvědčení soudu toto jednání není trestným činem, soud obžalovaného pro tento skutek podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil.

19. Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestných činů, jichž obžalovaný dopustil, když povaha a závažnost trestného činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

20. Jako k polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku mohl soud přihlédnout k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného. Naopak obžalovanému přitěžuje to, že se dopustil více trestných činů.

Vzhledem k tomu, že soud shledal i určitou míru spoluzavinění na straně poškozené [jméno FO] (jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozsudku), neužil soud přímou represi v podobě nepodmíněného trestu odnětí svobody, ale uložil obžalovanému výchovný podmíněný trest odnětí svobody vyměřený na dolní hranici trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku v trvání 24 měsíců se zkušební dobou 36 měsíců, neboť má s ohledem na osobu obžalovaného, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu, jakož i s ohledem na okolnosti tohoto případu důvodně za to, že k působení na obžalovaného, aby vedl řádný život, není výkonu trestu třeba. Trest byl obžalovanému uložen jako úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku za oba spáchané trestné činy.

21. Soud rozhodoval také o uplatněných nárocích na náhradu nemajetkové újmy, a to poškozené [jméno FO] ve výši [částka] a poškozené [jméno FO] ve výši [částka].

Poškozená [jméno FO] sice předložila lékařskou zprávu [právnícká osoba], z níž vyplývá, že v současné době trpí určitými psychickými problémy, ale z dokazování vyplynulo, že již v minulosti (roky 2018, 2019) trpěla úzkostnými a depresivními příznaky, které byly shrnuty do diagnózy úzkostně depresivní syndrom. Nelze tak jednoznačně určit, zda-li došlo v důsledku jednání obžalovaného ke zhoršení psychického stavu poškozené, resp. v jaké míře. Nelze také vyloučit, že ke zhoršení psychiky poškozené mohlo dojít v souvislosti s tím, že tato choulostivá věc vyšla najevo a je projednávána. Tomuto by odpovídal i závěr znalkyně [tituly před jménem] [jméno FO], že u poškozené nedošlo v důsledku jednání obžalovaného k újmě na zdraví. V neposlední řadě soud poukazuje i na to, že na příp. zhoršení duševního stavu by se určitou mírou podílela svým spoluzaviněním i samotná poškozená. Z uvedených důvodů soud poškozenou [jméno FO] odkázal s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

22. [jméno FO] řízení ve věcech občanskoprávních odkázal soud i poškozenou [jméno FO], a to podle § 228 odst. 3 tr. řádu, jelikož obžalovaného pro skutek, týkající se této poškozené, obžaloby zprostil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Odvolání obžalovaného však nemůže směřovat proti výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, či proti skutečnostem uvedeným v prohlášení viny.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Beroun 24. ledna 2024

Mgr. Aleš Grombář
předseda senátu